

ថ្ងៃទិវាអ្នកម្តាយ

...រោងឧបោសថ គឺជាការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំពិតជាភ័យរាយណាស់នៅព្រឹកនេះ ដែលបានឃើញការបើកខាងវិញ្ញាណនៃរោងឧបោសថនេះ ហើយរបៀបដែល ទីសំគាល់នៅទីនោះ ពួកគេកំពុងរៀបចំឥឡូវនេះដើម្បីសាងសង់ព្រះវិហារថ្មី។ ខ្ញុំគិតថាវាជាតម្រូវការ។ ហើយមើលបន្ទាប់ពី...ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរង់ចាំ បន្ទាប់ពីយើងចាកចេញទៅ ពួកគេនឹងមាន...កូនរបស់យើងនឹងត្រូវមានកន្លែងដើម្បីទៅព្រះវិហារ។ ហើយយើងចង់ “តស៊ូដោយអស់ពីចិត្តចំពោះសេចក្តីជំនឿដែលបានប្រគល់ដល់ពួកបរិសុទ្ធម្តង”។ គិតថានោះជារឿងល្អ។

2 ហើយដូចដែលខ្ញុំទើបតែចូលមក ប៉ុន្មាននាទីមុននេះ ដើម្បីបន្ថែមជាមួយទីបន្ទាល់ជាច្រើនដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យរួចហើយអំពីការព្យាបាល នៃការប្រជុំពីរបីចុងក្រោយ នៅរោងឧបោសថនៅទីនេះ។ ពួកគេតែងតែប្រមូលផ្តុំ នៃការព្យាបាលការព្យាបាលដ៏អស្ចារ្យ។

3 ខ្ញុំបានទុកប្រពន្ធខ្ញុំខាងក្រៅ ហើយកូនៗនៅ—មាត់ទ្វារ ហើយមានប្អូនស្រីម្នាក់ កំពុងតែអង្គុយមានវត្តមាន រំភើបចិត្តរហូតដល់យំ នៃអព្វកហេតុដ៏អស្ចារ្យមួយបានកើតឡើងលើចៅប្រុសតូចរបស់នាង ខ្ញុំគិតថា នៅឆ្នាំ១៩៧១។ អ្នកស្រីណាស់ នៅទីនេះ ចៅប្រុសតូចរបស់អ្នកត្រូវបានរងទុក្ខដោយទុក្ខវេទនា ហើយការប្រជុំចុងក្រោយនៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ខ្ញុំគិតថា បានហៅវាចេញ ហើយមានបន្ទូលថា “ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា វាបានបាត់ហើយ។ ហើយគាត់នឹងជាសះស្បើយ។” ហើយក្មេងតូចគឺធម្មតានិងសុខភាពល្អដូចដែលគាត់អាចធ្វើបាន។

ហើយវាជា—វាក្លឱ្យរំភើប អ្នកបានឮទីបន្ទាល់ទាំងនោះ។

4 ហើយបន្ទាប់មកមិត្តវ័យក្មេងម្នាក់ដែលមានវត្តមានផងដែរបានសុំការអធិស្ឋានសម្រាប់លោកស្រី ស្តុត នោះទើបតែបានទទួលការរំភ័យ។ និងចំណាប់អារម្មណ៍របស់ពួកគេ ឃើញទេ ប្រសិនបើគ្មាននរណាម្នាក់ចង់ឱ្យយើងអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេ...វាបង្ហាញ ដរាបណាអ្នកកំពុងព្យាយាម មនុស្សចង់ឱ្យអ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ បន្ទាប់មកពួកគេចាប់អារម្មណ៍

អ្នកឃើញទេ? ពេលខ្លះវាធ្ងន់ធ្ងរណាស់ រហូតដល់...មិនធ្ងន់ធ្ងរពេកទេ ប៉ុន្តែមាន ច្រើនណាស់ ដែលអ្នកគ្រាន់តែរត់ចេញទៅកន្លែងណាមួយ ហើយបាំងក្បាលរបស់ អ្នក ហើយលាក់ខ្លួនបន្តិច ដើម្បីរស់នៅ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ—ខ្ញុំរីករាយដែលពួកគេធ្វើដូច្នោះ។ កុំគិតថាខ្ញុំមិនចូលចិត្តមើលពួកគេ ព្រោះប្រសិនបើពួកគេ...ប្រសិនបើគ្មាននរណា ម្នាក់ចង់ឱ្យខ្ញុំអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ តើពន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំនឹងនៅឯណា? ឃើញទេ? ឃើញទេ?

5 ប៉ុន្តែពេលខ្លះនៅពេលដែលអ្នកនិយាយថា “បងប្រុសប្រាណាហាំ ខ្ញុំមិនយល់ ទេនៅពេលដែលមនុស្សហៅបែបនោះ ហើយ—ហើយអ្នកនឹងចាកចេញនៅកន្លែង ណាមួយ។” ខ្ញុំត្រូវធ្វើដូច្នោះដើម្បីរស់នៅ ដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់ប្រជាជន។ អ្នក គ្រាន់តែមិន...វាមិនមែន—មិនមែនកន្លែងតែមួយទេ នៅទីនេះ។ វានៅទូទាំង ពិភពលោក។ អ្នកឃើញទេ? ហើយ—ហើយវាពិតជាលំបាកណាស់។ ហើយខ្ញុំ ប្រាកដថាអ្នកយល់រឿងនោះ។

6 អូ វាល្អណាស់ដែលក្លាយជាគ្រីស្ទាន! ខ្ញុំគ្រាន់តែមិនដឹងថាខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីបើវា មិនមែនសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយដូច្នោះ...ហើយដើម្បីមានទំនាក់ទំនងជាមួយពួក គ្រីស្ទាន ដែលជាមនុស្សដែលមានជំនឿដ៏មានតម្លៃ ដែលជឿលើព្រះ ហើយជឿលើ ទ្រង់ ហើយជឿថាថ្ងៃដ៏រុងរឿងយើងនឹងយកឈ្នះលើសមរក្សិទាំងអស់នេះ ហើយ មានជ័យជំនះ ហើយឈរបានលោះក្នុងរូបរាងរបស់ទ្រង់ នៅម្ខាងទៀត។

7 ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំចង់ធ្វើការប្រកាសខ្លីមួយថា នៅក្នុងការមកដល់នៃរោង ឧបោសថជាដើម ខ្ញុំ...យើងកំពុងធ្វើការជាថ្មីនៃគ្រឹះរបស់យើង ជាពិសេសផ្នែក របស់ខ្ញុំសម្រាប់យុទ្ធនាការ។ ទាំងអស់ចុះមកតាមរយៈការប្រជុំ ចាប់តាំងពីខ្ញុំបាន ចាប់ផ្តើមនៅក្នុងនេះ នៅផ្នែកខាងផ្សាយដំណឹងល្អ ជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមកហើយ ជំនួសឱ្យការបង្កើតគ្រឹះ ដើម្បីមានមនុស្សមួយក្រុមទៀត ខ្ញុំគ្រាន់តែប្រើក្រុមដែល ខ្ញុំបានស្គាល់ ហើយពី...ហើយបានបង្កើតគ្រឹះ ដែលការប្រជុំទាំងអស់របស់ខ្ញុំនឹង ត្រូវធ្វើឡើងក្រោមឈ្មោះនៃរោងឧបោសថប្រាណាហាំ។ ហើយវានឹងត្រូវបានប្រើ នៅធនាគារជាតិយូនីនេនៅញូវអាល់បាននី ដែលជាកន្លែងដែលមូលនិធិអាចត្រូវ បានបង់—បង់តាមរយៈការនោះ ថាវានឹងមិនត្រូវបានបង់ពន្ធ។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនធ្វើ អញ្ចឹងទេ លុយទាំងអស់ដែលខ្ញុំយកនឹងត្រូវជាប់ពន្ធសម្រាប់ខ្ញុំ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនប្រើ រោងឧបោសថប្រាណាហាំជាគ្រឹះ។

8 អ្នករាល់គ្នាជាច្រើនបានឮខ្ញុំប្រកាសពីពេលមួយទៅពេលមួយ។ ខ្ញុំត្រូវតែធ្វើវា និង...ដើម្បីធ្វើវា។ ហើយបន្ទាប់មក—បន្ទាប់មកយើងកំពុងបង្កើតគ្រឹះថ្មីមួយឥឡូវនេះ។ ហើយយើងចង់ឱ្យមនុស្សជាច្រើនដឹងថាខ្ញុំ...តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលធ្លាប់ឮខ្ញុំប្រកាសថា រាល់ការបូជាទាំងអស់ ខ្ញុំធ្វើការតាមរយៈរោងឧបោសថប្រាណហាំ? គ្រាន់តែលើកដៃឡើង ទាំងអស់គ្នា...ប្រាកដណាស់ អ្នកទាំងអស់គ្នា។ វាគឺចប់ហើយ។

9 ដូច្នេះហើយនៅពេលដែលកម្មវិធីចប់ បើអ្នកនឹង ខ្ញុំទទួលបានសេចក្តីថ្លែងការណ៍តូចមួយនៅទីនោះ ដូច្នេះអ្នក ប្រសិនបើអ្នកនឹងចុះហត្ថលេខារវា នៅពេលអ្នកចេញទៅក្រៅ។ បងប្រុសរ៉យ រ៉ូប៊ីសុននឹងមានវានៅទីនោះ។

10 ព្រោះ យើងនឹងបង្កើតគ្រឹះមួយទៀត រឿងដូចគ្នា គ្រាន់តែ...ប៉ុន្តែគ្រឹះមួយទៀត ថាមូលនិធិនិងអ្វីៗទាំងអស់របស់យើងដែលបានយកនៅក្នុងការប្រជុំ រក្សាពីការជាប់ពន្ធ និង...ត្រូវបានដាក់ជាធម្មតានៅក្នុងធនាគារជាតិសហភាព ដើម្បីដំណើរការតាមរយៈរោងឧបោសថ ជំនួសឱ្យការមាន—គ្រឹះ...គ្រឹះមួយទៀត។ ពីព្រោះ នេះជាគ្រឹះរួចហើយ ក្នុងនាមរោងឧបោសថប្រាណហាំ អ្នកឃើញទេ? ដូច្នេះហើយមាន ប្រាណហាំនៅទីនេះ និង ប្រាណហាំនៅទីនោះ ហើយដូចនេះ និងគ្រឹះផ្សេងគ្នាដែលមិនល្អពេក។

11 បងប្រុសរ៉ូប៊ីសុននឹងថែរក្សារឿងនោះ នៅពេលយើងចេញទៅក្រៅ។ យើងនឹងកោតសរសើរវា។

12 ឥឡូវនេះ ព្រឹកនេះ មុនពេលយើងចូលទៅក្នុងកម្មវិធី ខ្ញុំចង់និយាយថា បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ថាខ្ញុំនឹងព្យាយាមត្រឡប់មកវិញនៅយប់នេះ។ ខ្ញុំមិនចូលចិត្តទទួលយកការប្រជុំទាំងពីរពីបងប្រុសនេវីលទេ ប៉ុន្តែគាត់បានសុំឱ្យខ្ញុំនិយាយម្តងទៀតនៅយប់នេះ។ ហើយប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់និយាយនៅយប់នេះលើប្រធានបទផ្សាយដំណឹងល្អ ដែលមានចំណងជើងថា: *តើនេះជានរណា? ឃើញទេ? តើនេះជានរណា?*

13 ដូច្នេះហើយនៅព្រឹកនេះ ខ្ញុំចង់...ខ្ញុំបានគិតអំពី—ការអធិប្បាយនៅព្រឹកនេះលើប្រធានបទថ្ងៃទិវាអ្នកម្តាយ។ ហើយខ្ញុំដឹងថារសៀលនេះនិងពេលព្រឹកត្រូវបានបំពេញដោយកម្មវិធីថ្ងៃទិវាអ្នកម្តាយ។ ដូច្នេះខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងបញ្ចូលគ្នានូវអ្វីមួយ

ដោយសារតែយើងចង់អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺភ្លាមៗបន្ទាប់ពីកម្មវិធីនេះត្រូវបាន
បញ្ចប់ និងដូចធម្មតា។

14 យើងជឿថាព្រះជាម្ចាស់ព្យាបាល ហើយទ្រង់ប្រោសអ្នកជំងឺនិងអ្នករងទុក្ខ។
ហើយខ្ញុំដឹងថាទ្រង់ធ្វើដូច្នោះ។ ហើយវាហួសពី—ការសង្ស័យណាមួយ ពីព្រោះមាន
ទីបន្ទាល់ច្រើនពេក ដែលយើងដឹង។

15 ម្សិលមិញខ្ញុំកំពុងរកមើលនៅក្នុងបារ៉ាដែលបងប្រុសផែននិងឡេអូទើបតែ
រក្សាទុក ពីទីបន្ទាល់ដែលពួកគេរើស។ ហើយវាជាបារ៉ាដ៏អស្ចារ្យនៃការព្យាបាលដ៏
អស្ចារ្យ និងអព្ភតហេតុដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើសម្រាប់ប្រជាជន។

16 ហើយខ្ញុំគិតថា បើដូច្នោះមែន ចុះបើយើងរក្សាគណនីទាំងអស់ដែលបាន
កើតឡើង? ខ្ញុំគិតថា នៅពីរត្រីកូនិងហ្សាម៉ាអ៊ីក តែមួយ នឹងមានទីបន្ទាល់ដ៏អស្ចារ្យ
មួយម៉ឺន ឬប្រសើរជាងនេះ អំពីការព្យាបាលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលទ្រង់បានធ្វើ។

ឥឡូវនេះមុនពេលយើងបើកសៀវភៅ ចូរនិយាយទៅកាន់អ្នកនិពន្ធ។

17 ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងមានអំណរគុណណាស់ចំពោះទ្រង់ ដែលនៅពេល
ដែលយើងឱនក្បាលរបស់យើង យើងគ្រាន់តែនិយាយអ្វីទាំងសម្រាប់ពាក្យដែល
ត្រូវនិយាយ ដ្បិតទូលបង្គំមិនជឿថាវាស្ថិតនៅក្នុងបបួរមាត់មនុស្សដើម្បីបង្ហាញ
ពីអារម្មណ៍នៃបេះដូងរបស់បុរសឬស្ត្រី ក្នុងប្រុសឬក្នុងស្រី ដែលធ្លាប់មាន
ទំនាក់ទំនងជាមួយទ្រង់។ ដើម្បីបង្ហាញពីការថ្វាយបង្គំរបស់យើង ពីរបៀបដែល
យើងថ្វាយបង្គំទ្រង់ និងអ្វីដែលទ្រង់មានន័យចំពោះយើង។ វាបានញែកយើង
ចេញពីអំពើបាប ហើយវាបានបំបែកយើងចេញពីលោកិយ។ ហើយវាផ្តល់ឱ្យ
យើងនូវអ្វីមួយដែលអស់កល្បនិងប្រទានពរ។ ហើយយើងមិនអាចរកឃើញពាក្យ
គ្រប់គ្រាន់ទេ។

18 ដូចដែលវាត្រូវបានគេនិយាយដោយបុរសថ្លៃថ្នូរកាលពីប៉ុន្មានសប្តាហ៍មុន
ថាគាត់អាចនិយាយបានយ៉ាងស្ទាត់ជំនាញប្រហែលប្រាំបួនភាសាផ្សេងគ្នា កាន់
តំណែងរបស់គាត់ជាមួយទីប្រឹក្សាប្រធានាធិបតីដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់របស់យើង
គឺ ឌីវីត អែសិនហ្គរវ៉ា។ ហើយទោះបីជាអាចនិយាយបានប្រាំបួនភាសាយ៉ាង
ស្ទាត់ជំនាញ គាត់បាននិយាយថា នៅពេលដែលគាត់បានទទួលព្រះវិញ្ញាណ
បរិសុទ្ធ គាត់បានព្យាយាមរៀងរាល់ប្រាំបួនភាសានោះ ហើយគ្មានពាក្យណាដែល

គាត់អាចនឹកឃើញទេ គ្មានអ្វីដែលគាត់អាចបង្ហាញបានទេ ដូច្នោះទ្រង់បានប្រទាន ភាសាថ្មីដល់គាត់ដើម្បីបង្ហាញនិងអរគុណទ្រង់។ ហើយយើងមានអារម្មណ៍បែប នោះផងដែរ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅពេលដែលជីវិតបានបញ្ចប់ នោះប្រហែលជា យើងនឹងនិយាយទាំងអស់គ្នាជាភាសាផ្សេង ដូច្នោះយើងអាចបង្ហាញពីអ្វីដែល យើងគិតអំពីទ្រង់។

19 ឥឡូវនេះ ទូលបង្គំទូលសូមព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់ប្រទានពរដល់រោង ខរបោសចំនេះ ត្រួតង្វាល អ្នកគ្រប់គ្រង ឌីកុន សហការីទាំងអស់របស់ខ្លួន មនុស្ស ដែលមកលេងនៅទីនេះ ចូលនិងចេញតាមទ្វារ។ សូមឱ្យវាត្រូវបានរកឃើញជានិច្ច ជាការថ្វាយ ជាជម្រកនៃការសម្រាក កន្លែងដែលនឿយហត់អាចចូលមក ចេញពី ទ្វាររបស់វា ហើយស្វែងរកការសម្រាកនិងសន្តិភាពដល់ព្រលឹងរបស់ពួកគេ ហើយ អ្នកជម្ងឺអាចចូលមកតាមទ្វារ ហើយចេញទៅបានជាសះស្បើយ ដោយសារតែ វត្តមានដ៏អស់កល្បនៃព្រះដ៏មានមហិទ្ធិប្រទ្ធិ ដែលគង់នៅក្រោមដំបូលរបស់វា។

20 ទូលបង្គំទូលសូមព្រះអង្គថា នៅក្នុងកម្មវិធីខាងមុខនេះ...ដែលត្រូវបាន បង្កើតឡើងឥឡូវនេះ ថាទ្រង់នឹងជួបជាមួយក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនិងជួបជាមួយ ទាំងអស់គ្នា។ ហើយប្រសិនបើវាគាប់ព្រះហឫទ័យទ្រង់ថានឹងមានការរំលឹក ជាបន្តបន្ទាប់នៃការអធិស្ឋានដែលត្រូវបានអធិស្ឋាននៅក្នុងស្រះទឹកចាស់នេះ និង បំណះស្មៅ ថ្ងៃមួយ ដែលឥឡូវនេះវាបានក្លាយជាបង្គោលភ្លើងហ្វារ ជាជម្រកនៃ ការសម្រាកសម្រាប់អ្នកនឿយហត់ ដោយសារចម្លើយនៃការអធិស្ឋាននោះ។

21 ឥឡូវសូមអត់ទោសឲ្យយើងរាល់គ្នា នូវអ្វីដែលយើងបានធ្វើ ឬបាននិយាយ ឬគិត ដែលជួយនឹងឆន្ទៈដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ ហើយសូមចាំថា ព្រះអម្ចាស់ អើយ វាមិនបានមកពីចិត្តរបស់យើងទេ។ យើងប្រហែលជាបានបង្ហាញវានៅក្នុង សកម្មភាពរបស់យើងឬនៅក្នុងបបូរមាត់របស់យើង។ ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានឮយើងយ៉ាង លឿន។ ពេលយើងឃើញថាយើងខុស យើងសុខចិត្តសារភាព។ ហើយយើងមិន ចង់ទុកអំពើទុច្ចរិត នៅក្នុងចិត្តរបស់យើងទេ បន្ទាប់មកយើងដឹងថាព្រះនឹងមិន ឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់យើងទេ ប៉ុន្តែតែងតែសារភាពកំហុសរបស់យើង។

22 ហើយយើងនឹងទូលសូមព្រះអម្ចាស់ថាទ្រង់នឹងប្រទានពរនៅព្រឹកនេះ នៅ ទូទាំងប្រទេស ដូចដែលវាកំពុងប្រារព្ធពិធីរំលឹកទិវាអ្នកម្តាយនេះ។ ប៉ុន្តែសូមឱ្យនេះ មិនមែនគ្រាន់តែជា—ទិវាអ្នកម្តាយទេ រាល់ថ្ងៃអាចដូច្នោះ។

23 ព្រះអើយ សូមប្រទាននៅព្រឹកនេះ ថាម្តាយ ស្រ្តី ដែលត្រូវបានរងរងចេញពី ព្រះ ថាពួកគេនឹងមកដោយខ្លួនឯង នៅព្រឹកនេះ ហើយនឹងទទួលស្គាល់នូវអ្វីដែល ពាក្យថាម្តាយមានន័យថា “អ្នកដែលបង្កើតមក។” សូមឱ្យនាងដឹងថាកូនចៅ ពី ការរូបរម្យរបស់នាងជាមួយប្តីរបស់នាង គឺជាក្បួងតូចៗដ៏ពិសិដ្ឋដែលព្រះបានដាក់ នៅក្រោមការថែទាំរបស់នាង។ បន្ទាប់មក ព្រះនឹងទទួលខុសត្រូវលើការចិញ្ចឹមកូន ទាំងនោះ។ ហើយដូចដែលបទគម្ពីរចែងថា “ស្រ្តីល្អ និងម្តាយ អ្វីដែលជានាង គឺកូន របស់នាងនឹងហៅនាងថាជាស្រ្តីមានពរ។”

24 ឱព្រះអម្ចាស់អើយ នៅពេលដែលយើងឃើញថ្ងៃនេះ នៅពេលដែលពួកគេនៅ ឆ្ងាយពីបទគម្ពីរ ហើយធ្វើដូចជាសត្វសាហាវ! ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹង ផ្តល់ឱ្យយើងនូវការរីករាយផុសផុលបែបចាស់ ដែលនឹងហៅពួកគេត្រឡប់ទៅកន្លែង ដែលពួកគេគួរតែនៅ។

25 ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងនឹងមិនភ្លេចអរគុណទ្រង់សម្រាប់ម្តាយពិតទេ ដ្បិត យើងដឹងថាសព្វថ្ងៃនេះយើងមានជីវិតបែបនេះ ម្តាយពិតប្រាកដ។ ព្រះជាម្ចាស់ ប្រទានពរដល់ពួកគេ។ ពួកគេគឺជាទ្រព្យសម្បត្តិដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់យើង ហើយយើង អធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងបន្តនៅជាមួយពួកគេ ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយសូមឲ្យពួកគេ រស់នៅដោយរីករាយ ហើយឃើញផលនៃស្បូនរបស់ពួកគេបម្រើព្រះ។

26 ហើយយើងអធិស្ឋាន ព្រះជាម្ចាស់អើយ ថាអ្នកដែលពាក់ផ្កាកុលាប ពណ៌សនៅព្រឹកនេះ ឬផ្កាពណ៌ស ដើម្បីនិយាយថាម្តាយរបស់ពួកគេបាន ឆ្លងផុតពីសកម្មភាពនេះនៅថ្ងៃនេះ សូមព្រះអម្ចាស់អើយ ពួកគេបានសម្រាក ដោយសន្តិភាព ហើយការងាររបស់ពួកគេធ្វើតាមពួកគេ។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។

27 ឥឡូវនេះ សូមយកព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយនិយាយទៅកាន់ប្រជាជន ហើយផ្តល់ការល្អលោមដល់ពួកគេ នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងបាន ប្រមូលផ្តុំគ្នានៅទីនេះ ដើម្បីមានអារម្មណ៍ថាមានវត្តមានរបស់ទ្រង់ ស្តាប់ព្រះបន្ទូល របស់ទ្រង់ ហើយទទួលពរជ័យ ហើយចាកចេញពីទីនេះដើម្បីក្លាយជាបុរសនិងស្រ្តី ក្មេងប្រុសនិងក្មេងស្រីប្រសើរជាងមុននៅពេលយើងចូលមក។ យើងសូមការនេះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះ។ អាម៉ែន។

28 ខ្ញុំស្រឡាញ់ការអានព្រះបន្ទូលដ៏មានពររបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះឥឡូវនេះ យើងនឹង បើកនៅព្រឹកនេះ នៅក្នុងគម្ពីរកូរិនថូសទី១ ហើយអានសម្រាប់ផ្នែកនៃជំពូកទី១៥

ដោយចាប់ផ្តើមពីខទី១១

បងប្អូនអើយ ខ្ញុំចង់ប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងពីដំណឹងល្អ ដែលខ្ញុំបាន ផ្សាយរួចមកហើយ ជាដំណឹងដែលអ្នករាល់គ្នាបានទទួល ក៏ឈរជាប់ ក្នុងនោះផង

អ្នករាល់គ្នាកំពុងតែបានសង្គ្រោះ ដោយសារដំណឹងល្អនោះផង គឺបើសិនជាកាន់ខ្ជាប់តាមព្រះបន្ទូល ដែលខ្ញុំបានថ្លែង ប្រាប់មក លើកតែអ្នករាល់គ្នាបានជឿ ដោយឥតបើគិត។

ដ្បិតមុនដំបូង ខ្ញុំបានប្រាប់មកអ្នករាល់គ្នា តាមសេចក្តីដែលខ្ញុំបាន ទទួលដែរ គឺថាព្រះគ្រីស្ទបានសុគត ដោយព្រោះបាបរបស់យើងរាល់គ្នា តាមបទគម្ពីរ

ហើយថា ទ្រង់ត្រូវគេបញ្ជោះក្នុងផ្លូវ រួចដល់ថ្ងៃទី៣ នោះទ្រង់មានព្រះជន្ម រស់ឡើងវិញ ក៏តាមបទគម្ពីរ

29 អ្នកប្រហែលជានិយាយថា “បងប្រុសប្រាណហាំ នោះជាអត្ថបទមិនធម្មតា សម្រាប់សារថ្ងៃទិវាអ្នកម្តាយ។” មែនហើយ នោះជាការពិត។ ប៉ុន្តែ អ្នកដឹងទេ ព្រះ គឺមិនធម្មតាទេ ហើយទ្រង់ធ្វើអ្វីៗតាមរបៀបមិនធម្មតា។

30 ហើយខ្ញុំគិតថា តាមគំនិត របស់ម្តាយ។ ហើយខ្ញុំមានមួយនៅព្រឹកនេះ ដោយ ព្រះគុណរបស់ព្រះ នៅតែនៅលើផែនដីជាមួយយើង។ ហើយខ្ញុំដឹងគុណចំពោះ ម្តាយ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលយើងត្រូវតែមាន ផងដែរ កម្មវិធីព្យាបាល ហើយមិនដឹងថា ខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកវិញម្តងទៀតនៅយប់នេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាយើងអាចគូរ ប្រភេទផ្សេងនៃរូបភាព។

31 អ្នកម្តាយគឺអស្ចារ្យណាស់។ អ្នកដឹងទេ អ្នកទីមួយដែលទទួលអ្នក ក្នុងជីវិត នេះគឺជាម្តាយរបស់អ្នក។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចប៉ះអ្នកបានទេ ព្រោះអ្នកត្រូវគ្រប បាំង ហើយនាងទុកអ្នកនៅក្រោមបេះដូងរបស់នាង។ ហើយនាងគឺជាមនុស្សដំបូង គេដែលស្គាល់អ្នក និងជាលើកដំបូងក្នុងជីវិតនេះ ដើម្បី—កាន់អ្នក។ បន្ទាប់មក នៅពេលដែលអ្នកកើតមក នាងគឺជាដៃទីមួយដែលប៉ះអ្នក ហើយជូតទឹកភ្នែក ចេញពីភ្នែករបស់អ្នក។ នាងគឺជាមនុស្សដំបូងដែលទះថ្មម្នាក់និងស្រឡាញ់អ្នក

ហើយដើម្បីធ្វើឱ្យអ្នកកក់ក្តៅ ក្នុងជីវិតនេះគឺជាម្តាយរបស់អ្នក។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថា មិនមានកិត្តិយសគ្រប់គ្រាន់ដែលយើងអាចផ្តល់ឱ្យម្តាយបានទេ។

32 ម្តាយគឺនៅជាមួយកូនដំបូង ហើយនាងគឺជាទំនួលខុសត្រូវដ៏អស្ចារ្យនៃអ្វី ដែលកូននោះនឹងក្លាយជា នឹងផ្អែកលើវិធីដែលម្តាយចាប់ផ្តើមកូននោះនៅលើផ្លូវ ដែលវាត្រូវធ្វើដំណើរ។ ម្តាយមានទំនួលខុសត្រូវពីព្រះ ដើម្បីដាក់កូននោះនៅលើផ្លូវ ត្រឹមត្រូវ។ ហើយខ្ញុំគិតថានោះហើយជាមូលហេតុដែលម្តាយមានការប៉ះពាល់តូច។

33 ខ្ញុំស្គាល់ក្មេងប្រុសម្នាក់នៅក្នុងទីក្រុងនេះ។ វាគិតថាម្តាយរបស់គាត់មាន វត្តមានឥឡូវនេះ។ គាត់ស្ទើរតែស្របាលខ្ញុំហើយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិននិយាយរឿងនេះធ្វើ ឱ្យម្តាយឈឺចាប់ទេ ដោយសារតែនាងមានការឈឺចាប់គ្រប់គ្រាន់ ដូចជាម្តាយ គ្រប់គ្នា។ ប៉ុន្តែក្មេងប្រុសជីកស្រា ហើយគាត់ជីកស្រវឹងជ្រុល។ ហើយនៅពេល ដែលគាត់ស្រវឹង គាត់នឹងមកផ្ទះ ហើយលោតលើគ្រែជាមួយម្តាយរបស់គាត់ ហើយដាក់ដៃអាបនាង។ ហើយគាត់មានចៅ។ ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយអំពីភាពជាម្តាយ ដែលហាក់ដូចជា—កន្លែងផ្សេងជាងអ្វីផ្សេងទៀតអាចប៉ះ នោះគឺនៅក្នុងជីវិតនេះ ការនិយាយរបស់មនុស្ស។

34 អ្នកដឹងទេ បុរសម្នាក់ដូចជាលោកម៉ូសេ គាត់...ប្រសិនបើខ្ញុំអាចសរសើរអ្វី ទាំងអស់ចំពោះចរិតលក្ខណៈរបស់គាត់ វាគឺដោយសារតែគាត់មានម្តាយដែល ព្រះ-បានចាត់។ អ្នកដឹងថាវាគឺជានាងដែលបានអធិស្ឋាន យ៉ូកិបិត ហើយចង់បាន ទារកនេះ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់កើតមក នាងគឺជាអ្នកដែលបង្ហាត់គាត់ ហើយបានឱបគាត់ ហើយសង់ទូកធំ ហើយដាក់គាត់នៅក្នុងគុម្ពាត នៅពេល ដែលនាងខូចចិត្ត។ ទារកតូចតែមួយគត់របស់នាង ហើយវាគឺជា—កូនតូចដ៏ឆ្លើម បំផុតដែលមាននៅលើពិភពលោក។ ហើយរបៀបដែលម្តាយចូលចិត្តទារក! ប៉ុន្តែ ទៅមើលមិត្តតូចដ៏ពិសេសនេះ!

35 ហើយបន្ទាប់មក នៅក្នុងចិត្តរបស់នាង នាងបានដឹងថាគាត់កើតមកក្នុង គោលបំណងមួយ ហើយបន្ទាប់មកយកវាទៅដាក់ក្នុងរូងក្រពើ ចូលទៅក្នុង ទន្លេ។ ដោយព្រោះជំនឿ នាងធ្វើដូច្នោះ ដោយដឹងថាព្រះអាចថែរក្សាគាត់ និង ដើម្បីសង្ខេបសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ម្តាយ និងសកម្មភាពនៃចរិតលក្ខណៈនៃជំនឿ របស់នាង។ ដ្បិតសេចក្តីជំនឿមិនដាក់ខ្លួនវានៅលើខ្សាច់ដែលផ្លាស់ប្តូរនៃអ្វីដែល វាអាចមើលឃើញ ជំនឿស្ថិតនៅលើថ្មដែលមិនអាចផ្លាស់ប្តូរបាននៃព្រះបន្ទូលដ៏

អស់កល្បរបស់ព្រះ។ “ដោយព្រោះសេចក្តីជំនឿ” បទគម្ពីរចែងថា “នាងបានធ្វើការនេះ។”

36 ហើយជំនឿអាចឈរនៅលើថ្ម ដែលរលកពុំរាយគ្រឹះ ហើយមើលទៅមុខនៃសេចក្តីស្លាប់ហើយដឹងថាវានឹងកើតឡើងបន្តិចទៀត ប៉ុន្តែជំនឿអាចមើលទៅឆ្លងកាត់សមុទ្រទៅកាន់ទ្រង់ដែលមានបន្ទូលថា “ខ្ញុំជាសេចក្តីរស់ឡើងវិញនិងជាជីវិត” ហើយមិនព្រមស្តាប់ពួកលក់បោកបក់មក។

37 នោះជាប្រភេទនៃសេចក្តីជំនឿដែលម្តាយរបស់ម៉ូសេមាន។ នាងបានបង្រៀនគាត់ ហើយនាងបានចិញ្ចឹមគាត់នៅក្នុងរាំងរបស់ផារ៉ោន បង្រៀនគាត់ថាគាត់កើតមកក្នុងគោលបំណង ថាព្រះយេហូវ៉ាបានឆ្លើយតបការអធិស្ឋានរបស់នាង។ ហើយនាង...គាត់មិនអាចមានគ្រូល្អជាងនេះទេ។ នោះហើយជាអ្វីដែលជួយបង្កើតចរិតលក្ខណៈដែលម៉ូសេមាន។

38 ខ្ញុំជឿថាវាអំប្រាហាំលីនខុនដែលធ្លាប់ធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ដូចនេះ...

39 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកប្រជាធិបតេយ្យឬសាធារណរដ្ឋទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែ...ខ្ញុំជាគ្រីស្ទាន។ ដ្បិត ខ្ញុំគិតថាកាតិម្លាងមិនអាចនិយាយអ្វីប្រឆាំងនឹងកាតិម្លាងទៀតបានទេ វាជាអំពើពុករលួយទាំងអស់។ ប៉ុន្តែ អំប្រាហាំលីនខុន ចំពោះគំនិតរបស់ខ្ញុំ គឺជាផ្នែកមួយនៃ...និងជាប្រធានាធិបតីដ៏អស្ចារ្យបំផុតមួយដែលសហរដ្ឋអាមេរិកមិនធ្លាប់មាន រួមទាំងវ៉ាស៊ីនតោន ជាដើម។

40 ដ្បិត អំប្រាហាំលីនខុនមាន—ការចាប់ផ្តើមមិនល្អ។ គាត់ក្រីក្រ។ គាត់មិនមានប្រវត្តិ ការអប់រំ ឬ—ឬអ្វីមួយដ៏អស្ចារ្យ ឬលុយ ឬអ្វីមួយដែលអាចជួយគាត់ ដូចជាវ៉ាស៊ីនតោនបានធ្វើ។ វ៉ាស៊ីនតោនគឺជានិស្សិតបញ្ចប់ការសិក្សានៅមហាវិទ្យាល័យហើយគាត់—គាត់ដឹង គាត់ជាមនុស្សឆ្លាត ជាមនុស្សអស្ចារ្យ តាំងពីដំបូង។ ប៉ុន្តែលីនខុនត្រូវបានចិញ្ចឹមនៅក្នុងខ្ទមឈើតូចមួយ ក្រោមទឹកដីដ៏អស្ចារ្យនៃរដ្ឋកេនតាក់ ហើយគ្មានកំរាលនៅក្នុងកាប៊ីនចាស់តូច ដែលកំណត់ជាអនុស្សាវរីយ៍នៅទីនេះនៅល្វីស៊ីលឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែ ជាមនុស្សអស្ចារ្យដែលគាត់មាន ហើយត្រូវរៀនសរសេរនៅលើដីដែលគាត់ភ្ញររាស់ ដើម្បីដាំពោត។

41 ប៉ុន្តែខ្ញុំអាចបញ្ជូនរឿងនេះទៅយុវជន។ តើអ្នកដឹងទេ អំប្រាហាំលីនខុនមិនដែលជាម្ចាស់សៀវភៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់ទេ រហូតដល់គាត់មានអាយុម៉ែ

មួយឆ្នាំ ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរនិងសៀវភៅរបស់ហ្វកនៃទុក្ខបុគ្គល? ឃើញទេ អ្វីដែល អ្នកអានបង្កើតចរិតលក្ខណៈដែលអ្នកមាន។ កុំច្ងល់ថាយើងទទួលបានក្រុមនៃ ពួកសរសៃប្រសាទនៅថ្ងៃនេះ ទស្សនាវដ្តីប្រឌិតចាស់ៗ និងពាក្យប្រមាថនិងមិន សមហេតុសមផល ត្រូវបានដាក់នៅលើតួបកាសែតរបស់យើង។ គាត់ជាម្ចាស់ ព្រះគម្ពីរនិងសៀវភៅទុក្ខបុគ្គលរបស់ហ្វក។ រកមើលអ្វីដែលវាធ្វើសម្រាប់គាត់!

42 ប៉ុន្តែនៅចំពោះមុខរឿងទាំងអស់នោះ ថ្ងៃមួយគាត់បានធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ ដូចនេះ។ គាត់បាននិយាយថា “ប្រសិនបើអាចមានរបស់ល្អណាមួយនៅក្នុង ខ្ញុំ វាគឺដោយសារតែខ្ញុំមានម្តាយដែលគោរពព្រះ” ដែលបានចិញ្ចឹមគាត់ឱ្យបម្រើ ព្រះអម្ចាស់។

43 អ្នកឃើញទេ ក្មេងស្តាប់ម្តាយរបស់វា ការប៉ះពាល់តូចខ្លះអំពីម្តាយនោះ ដែល កូននឹងស្តាប់។ នៅពេលដែលវាលឺចាប់ វានឹងទៅរកម្តាយដើម្បីល្ងងលោមមុន ពេលវាទៅរកឪពុក។ ដោយសារតែ នាងនៅជាមួយវាដំបូង អ្នកដឹងទេ។ ហើយ មានអំណោយទានមួយចំនួនដែលព្រះបានប្រទានដល់ម្តាយ ដើម្បីក្លាយជាវិធី នោះ ខ្ញុំមានន័យថាជាម្តាយពិតប្រាកដ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿថាម្តាយមានកិត្តិយស និងគោរពព្រះ។

44 ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿថាដូចជាថ្ងៃទិវាអ្នកម្តាយ ដូចនេះគឺជារ៉ាំកែត រកលុយបានច្រើន ចេញពីផ្កានិងរបស់របរ។ ប៉ុន្តែទិវាអ្នកម្តាយគួរតែមានជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ មិនមែន ដើម្បីធ្វើបាច់ផ្កាដល់នាងនៅថ្ងៃបុណ្យម្តាយទេ ប៉ុន្តែស្រឡាញ់នាងនិងថែរក្សា នាងបីរយហុកសិបប្រាំថ្ងៃនិងយប់ ពេញមួយឆ្នាំ។ ប៉ុន្តែជាការពិតណាស់ ពិភព ពាណិជ្ជកម្មមានការកាន់កាប់យ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងរឿងបែបនេះ ហើយវា—វា—វា បន្ទាបតម្លៃម្តាយ។

“អូ ថ្ងៃទិវាអ្នកម្តាយចុងក្រោយខ្ញុំបានធ្វើបាច់ផ្កាដល់នាង។”

45 នាងនឹងពេញចិត្ត កាន់តែច្រើន គ្រាន់តែអង្គុយនិយាយជាមួយនាងបន្តិច សរសេរប្រយោគមួយបន្ទាត់ ធ្វើសរសៃលើស្មានាង ថើបនាងនៅលើថ្ពាល់ ប្រាប់ នាងថាអ្នកស្រឡាញ់នាង។ វានឹងទៅឆ្ងាយជាងផ្កាទាំងអស់ដែលអ្នកអាចទិញពី អ្នកលក់ផ្កា។ នោះជាការពិត។

46 ខ្ញុំជឿថាវាស្ថិតនៅក្នុងបញ្ញត្តិដប់ប្រការ សេស៊ីល ដេមីល ដែលបានសរសេរ

និងដាក់នៅលើអេក្រង់មួយនៃស្នាដៃនៃពិភពភាពយន្ត។ ហើយមុនពេលវាត្រូវបានដាក់នៅលើឆាកប្តូរអនុញ្ញាតឱ្យចេញ សេស៊ីល ដេមីល ហៅអូរ៉ាល រ៉ូប៊ីត និង ដេម៉ូស សាការ៉ាន និងក្រុមអ្នកបម្រើព្រះដំណឹងល្អពេញលេញ ហើយបានយកពួកគេចូលទៅក្នុងសូខ្យាយោធ្វាល់ខ្លួនរបស់គាត់ ហើយបង្ហាញបួនម៉ោងនៃបញ្ញត្តិដប់ប្រការ ហើយសួរពួកគេអំពីគំនិតរបស់ពួកគេ។ ព្រះបានសម្រាកព្រលឹងដ៏ក្លាហានរបស់គាត់!

47 ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានឃើញវា កំពុងសម្លឹងមើលវា ហើយការកត់សម្គាល់តិចតួចតែងតែជាប់នឹងខ្ញុំ។ ប្រសិនបើអ្នកជាច្រើនដែលបានឃើញវា គឺជាពេលដែលកូនស្រីរបស់ជាវ៉ាន...បន្ទាប់ពីលោកម៉ូសេបានដឹងថាគាត់គឺជា—ជនជាតិហេព្រើរ ហើយគាត់បានសម្រេចចិត្តទៅរស់នៅជាមួយប្រជាជនរបស់គាត់។ ហើយនៅទីនោះម្តាយដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់គាត់ បានចាស់ទៅៗ ជាមួយនឹងសក់ពណ៌ប្រផេះនិងមុខជ្រើវជ្រួញរបស់នាង អង្គុយនៅលើកៅអីចាស់ ជាមួយធម្មតា។ ហើយកូនស្រីរបស់ជាវ៉ានបានចូលមក។ ហើយគាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំជាកូនអ្នកណា ទាំងអស់ហ្នឹង?”

48 ហើយនៅពេលដែលវាត្រូវបានគេនាំមកថា យុំកិបិតគឺជាម្តាយពិតរបស់គាត់។ កូនស្រីរបស់ជាវ៉ាន ជាមួយនឹងការផាត់មុខរបស់នាងជាដើម ហើយទាំងអស់បានរៀបចំឡើង នាងបាននិយាយថា “ប៉ុន្តែមើល! គាត់អាចជាកូនប្រុសរបស់អ្នក ប៉ុន្តែ” នាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំផ្តល់ឱ្យគាត់នូវទ្រព្យសម្បត្តិនិងភាពរុងរឿង។ អ្នកគ្មានឱ្យគាត់អ្វីក្រៅពីរណ្តៅអិលនេះ។”

49 ប៉ុន្តែម្តាយដែលមានសក់ស្កូវបាននិយាយថា “ប៉ុន្តែខ្ញុំផ្តល់ឱ្យគាត់នូវជីវិត។” នោះធ្វើឱ្យមានភាពខុសគ្នា។ “ខ្ញុំបានឱ្យជីវិតគាត់។” ព្រះបានប្រទានជីវិតអស់កល្បដល់គាត់។ ពិតទេ អ្នកម្តាយ!

50 ពេលខ្លះមនុស្សនិយាយមកខ្ញុំ ភាគច្រើនតែងតែនៅក្នុងយុទ្ធនាការរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំ “អធិប្បាយឥតឈប់ឈរអំពីការរស់ឡើងវិញ។” ហើយខ្ញុំបានអានអត្ថបទមួយនៅព្រឹកនេះ ជំពូកទី១៥ និងខទី៤ នៃកូរិនថូសទី១ ស្តីពីការរស់ឡើងវិញ។

51 ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ របៀបដែលពួកគេដាក់ម្តាយនៅថ្ងៃនេះ គឺជាជើងផ្កាដោតដោយស្រ្តីចំណាស់ ដែលចាស់ហើយមិនអាចក្រោកឡើង ប្រហែលជា ខ្សោយក្បាលពណ៌ប្រផេះ និងជ្រើវជ្រួញ ហើយអង្គុយនៅលើកៅអី។ នោះជាការពិត

គ្រប់គ្រាន់ហើយ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់យកប្រធានបទរបស់ខ្ញុំហើយគូរឱ្យអ្នកនូវរូបភាព មួយទៀតអំពីអ្វីដែលជាម្តាយ។

52 មាននរណាម្នាក់បាននិយាយថា “អ្នកអធិប្បាយច្រើនពេកអំពីការរស់ ឡើងវិញ។ សារទាំងអស់ភាគច្រើនមានអ្វីមួយអំពីការរស់ឡើងវិញ។”

53 ហេតុអ្វី ប្រាកដមែន។ វាជា—វាជាកន្លែងសម្រាកដ៏សំខាន់នៃដំណឹងល្អ។ មិនថាទ្រង់ធ្វើអ្វីក៏ដោយ ប្រសិនបើទ្រង់មិនរស់ពីសុគតឡើងវិញទេ នោះអ្វីៗ ទាំងអស់គឺឥតប្រយោជន៍។ វា សម្រាប់ខ្ញុំ បង្ហាញថាទ្រង់ជាព្រះ។ បញ្ជាក់រាល់ ការអះអាងដែលទ្រង់បានធ្វើ ការរស់ឡើងវិញ! ហើយវាក៏ជាកន្លែងនៃការសម្រាក នៃព្រលឹងដែរ។ វាជាចំណុចចាប់ផ្តើម។ វាជាការឡើងមកដនៃការលូងលោមរបស់ យើង។

54 ហើយនៅពេលដែលយើងឃើញថាទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ វាដាក់យើង ជាមួយនឹងគ្រឿងសឹកដំណឹងល្អ នៅជួរមុខប្រយុទ្ធ ដើម្បីយកកន្លែង ដើម្បីប្រយុទ្ធ។ ដ្បិតយើងដឹងថាទ្រង់មានបន្ទូលថា “អ្នកណាដែលបាត់បង់ជីវិតដោយព្រះខ្ញុំ នោះ នឹងរកឃើញវាម្តងទៀត។”

55 ហើយខ្ញុំគិតថាវាជាពិធីអភិសេកដ៏អស្ចារ្យនៃដំណឹងល្អពេញលេញ គឺជា ការរស់ឡើងវិញ និងការសន្យាដ៏ទេវភាពរបស់វា និងការលូងលោមដែលវាផ្តល់ ឱ្យអស់អ្នកដែលទុកចិត្តលើវា។ ត្បិត វាសន្យាថានឹងមានការរួបរួមដ៏អស្ចារ្យនៃ ការរួបរួមរបស់យើងជាមួយគ្នាម្តងទៀត។ វាសន្យា និង—ការរស់ទៅឆ្ងាយនៃ អំពើបាបទាំងអស់។ វាសន្យាថានឹងបន្ថយការខូចទ្រង់ទ្រាយទាំងអស់ ការងទុក្ខ ទាំងអស់ដែលយើងបានធ្វើនៅក្នុងនេះ ត្រូវឆ្លងកាត់ជាមួយ ក្នុងជីវិតនេះ។ វាសន្យា ហើយការបាត់ខ្លួនទាំងអស់។ វាសន្យាថាសូម្បីតែសេចក្តីស្លាប់ក៏នឹងបាត់បង់ការ ជាប់គាំងរបស់វា ហើយយើងនឹងរស់ឡើងវិញក្នុងភាពដូចព្រះយេស៊ូវ។ ដូច្នេះ តាមគំនិតរបស់ខ្ញុំ ការរស់ឡើងវិញគឺជាការសន្យាដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៅក្នុងរឿងនៃ បទគម្ពីរ។ មានកន្លែងដែលវាបោះត្រា។

56 ហើយបុណ្យអ៊ុំស្ទើរចុងក្រោយ នៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយអំពីរឿងប្រាំ យ៉ាងគឺ:

នៅរស់ ទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំ ស្លាប់ទៅ ទ្រង់បានសង្គ្រោះខ្ញុំ

កប់ទៅ ទ្រង់បានយកអំពើបាបរបស់ខ្ញុំចេញ
ប៉ុន្តែ ការងើបឡើងវិញ ទ្រង់បានរាប់ជាសុចរិតដោយ
ឥតគិតថ្លៃជារៀងរហូត។

57 នោះជាថ្ងៃសម្រាប់ខ្ញុំ ជាថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យ! ហើយដើម្បីមើលថាតើវានឹងមានន័យ
យ៉ាងណាចំពោះយើងទាំងអស់គ្នា នៅក្នុងការរស់ឡើងវិញ ដូចដែលយើងធ្វើការ
ហើយរង់ចាំថ្ងៃដ៏មានពរនោះ!

58 វាផ្តល់ឱ្យយើងនូវការសន្យាថានៅថ្ងៃណាមួយដែលចាស់ទាំងនេះខ្សោយ ទៅ
ទន់ ក្បាលពណ៌ប្រផេះ ម្តាយដែលកោង-ខ្នងនឹងត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ។ មិនត្រឹមតែ
ម្តាយនឹងអង្គុយនៅទីនោះ ដោយខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែគ្រួសារទាំងអស់របស់នាងនៅជា
មួយនាង។

59 ហើយតើថ្ងៃនោះនឹងទៅយ៉ាងណា! តើនឹងមានពេលយ៉ាងណា នៅពេល
ដែលយើងសម្លឹងមើលមុខអ្នកដែលយើងស្រឡាញ់យ៉ាងល្អ! តើមានអ្វីប្លែកនៅ
ព្រឹកនោះ នៅពេលដែលយើងនឹងឃើញមនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ហើយ
—ហើយដើម្បីមើលថាតើពួកគេនឹងទៅយ៉ាងណា! ទុក្ខវេទនាទាំងអស់នឹងត្រូវ
ដកចេញ។ ទុក្ខវេទនាទាំងអស់នឹងកើតឡើង។ គ្មានថ្កាស់ស្លេកនៃការស្លាប់ទៀត
ទេ។ គ្មានទឹកភ្នែកពីភ្នែកទៀតទេ។ ការរស់ឡើងវិញសន្យាការទាំងអស់នេះ។ នឹង
មិនមានពិធីបុណ្យសពទៀតទេ។ គ្មានការទះថ្មមទារកនៅលើថ្កាស់ទេ នោះដូចជា
ដុំថ្ម ដែលជាកន្លែងដែលអ្នកកប់ខ្មោចបានតុបតែង និងរុញចេញហើយលាបព័ណ
ជាដើម ដើម្បីមើលទៅធម្មជាតិ។ វានឹងមិនត្រូវការទៀតទេ នៅទីនោះ។

60 បន្ទាប់មកខ្ញុំគិតពីពេលដែលយើងឃើញពួកគេឈរនៅត្រង់នេះ មនុស្សជា
ទីស្រឡាញ់របស់យើង ម្តាយរបស់យើង សាច់ញាតិរបស់យើង មិត្តភក្តិរបស់
យើងទាំងអស់ ហើយដើម្បីមើលពួកគេនៅក្នុងរូបកាយអមតៈ រូបកាយស្ថានសួគ៌
របស់ពួកគេ មើលចរិតរបស់ពួកគេ ឃើញពីរបៀបដែលពួកគេធ្វើខ្លួនដោយភាព
ផ្អែមល្ហែម និងភាពស្ងប់ស្ងាត់នោះ គ្មានភាពភ័យព្រួយឬការខកចិត្តទៀតទេ។
ដើម្បីឃើញពួកគេឈរនៅក្នុងរូបរាងរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ នោះនឹងក្លាយជាថ្ងៃដ៏
អស្ចារ្យ។

61 ហើយយើងម្នាក់ៗ នៅក្នុងគំនិតរបស់យើង កំពុងទន្ទឹងរង់ចាំ និងទន្ទឹងរង់ចាំ
ម៉ោងនៃការលួងលោមនោះ នៅពេលដែលយើងជួបពួកគេ។ ម្នាក់ៗកំពុងគិតពី

មនុស្សជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេ ប្រហែលជាម្តាយរបស់ពួកគេដែលបានលាចាក
ទៅ។ ហើយតើថ្ងៃមួយនោះនឹងទៅជាយ៉ាងណា នៅពេលដែលអ្នកឃើញនាងម្តង
ទៀត! ហើយចំពោះឪពុក និងបងប្អូន និង...មនុស្សជាទីស្រឡាញ់ទាំងអស់ តើថ្ងៃ
នោះនឹងទៅជាយ៉ាងណា!

62 ខ្ញុំក៏គិត ដែរ ឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំកំពុងគិតពីគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ តើវានឹងមានន័យ
យ៉ាងណាសម្រាប់ខ្ញុំនៅថ្ងៃនោះ។

63 ខ្ញុំកំពុងគិតថា នៅព្រឹកនៃការរស់ឡើងវិញនោះ ប្រហែលជាអ្នកដំបូងដែល
មកជួបខ្ញុំ នឹងជាសាវ័នតូចរបស់ខ្ញុំ។ អត់ទេ នាងនឹងមិនញាក់ញ័រទេ។ អារក្សនោះ
មិនអាចចូលទៅក្នុងកន្លែងនោះបានទេ។ គ្មានជំងឺរលាកស្រោមខួរអាចប៉ះដែនដី
នោះបានទេ។ នាងនឹងមិនគ្រវីដេលខ្ញុំទេ។ ភ្នែកពណ៌ខៀវតូចៗទាំងនោះ នឹង
កំពុងរាំនៅពេលដែលនាងបោះដៃរបស់នាងហើយស្រែកថា “ប៉ា!” ខ្ញុំនឹងរីករាយ
ដែលបានជួបនាង ដើម្បីដឹងថានាងនឹងមិនស្លាប់ទៀតទេ ដើម្បីដឹងថាវាចាប់ហើយ
ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំអធិប្បាយអំពីការរស់ឡើងវិញពិបាកម្ល៉េះ។

64 បន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងឃើញម្តាយរបស់នាង ម្តាយរបស់ប៊ីលី កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ។
ហើយខ្ញុំមានអនុស្សាវរីយ៍ជាច្រើននៅទីនោះ។ ខ្ញុំចាំថានៅពេលដែលខ្ញុំកំពុងយក
នាងឡើង ឬលោក ខូប នៅទីនេះ កំពុងនាំនាងធ្វើដំណើរចុងក្រោយ ហើយខ្ញុំ
កំពុងតាមនាងនៅក្នុងឡាន។ ដូចដែលយើងបានចុះទៅផ្លូវទីប្រាំពីរ នៅទីនោះ ប៊ី
លី អាយុដប់ប្រាំបីខែ។

65 របៀបដែលពួកគេនឹងនាំគ្នាចេញទៅតាមផ្លូវ ហើយឱ្យនាងឃើញគាត់។
ហើយនាងដេកហើយយំ ហើយមើលកូនរបស់នាង ប៉ុន្តែនាងមិនអាចចូលទៅ
ជិតគាត់បានទេ។

66 ហើយបន្ទាប់មកនៅលើផ្លូវចុះក្រោម អ្នកកប់ខ្មោចបានមកតាមហើយចុះទៅ
—ទៅ—ផ្លូវទីប្រាំពីរ។ ម៉ាកនៅទីនេះកំពុងមើលថែគាត់នៅពេលនោះ។ ហើយគាត់
កំពុងឈរនៅទីធ្លា ដោយមានខោខ្លីបន្តិច ហើយម្នាក់ក្រហមតូចមួយបានទាញ
ទៅចំហៀងនៅលើក្បាលរបស់គាត់។ ហើយនៅពេលដែលម្តាយនោះ ដេកលើគ្រែ
នោះ នៅខាងក្រោយរថយន្តសង្គ្រោះនោះ មើលខ្ញុំ នៅពេលដែលនាងបានឃើញ
កូនរបស់នាងឈរនៅទីធ្លា ដោយដឹងថានាងកំពុងធ្វើដំណើរចុងក្រោយរបស់នាង

នាងបានងើបពីគ្រែហើយស្រែក ហើយបោះដៃឆ្អឹងរបស់នាងចេញ ដើម្បីឱបកូន របស់នាងនៅទីធ្លា។ ប៉ុន្តែនាងមិនអាចអោបគាត់បានទេ។

67 អូ វានឹងរីករាយដែលបានជួបនាងនៅថ្ងៃនោះ។ អត់ទេ នាងនឹងមិនមានដៃ ឆ្អឹង ហើយច្បាលរបស់ពួកគេក៏មិនត្រូវផុងជ្រៅដែរ។ ប៉ុន្តែនាងនឹងឈរនៅក្នុងភាព ស្រស់ស្អាតនៃមហាក្សត្រីនៃស្ថានសួគ៌ និងជាម្តាយ។ ភ្នែកខ្មៅរបស់នាង ខ្មៅដូច ស្លាបក្អែក នឹងរំដោយអំណរ។ នាងនឹងមិនត្រូវបានឈរនៅលើទាំងអស់ ដែល ជាកន្លែងដែលអារក្សដំរីរបេងនោះនឹងមិនចូលទៅក្នុងទឹកដីនោះទេ។ ប៉ុន្តែ អមតៈ នឹងឈរនៅក្នុងរូបរាងរបស់ទ្រង់។

68 ខ្ញុំគិតថា បន្ទាប់មក ការមកជួបខ្ញុំបន្ទាប់គឺអេដវីដ ដែលយើងហៅថា “ហ៊ី ភី” សម្រាប់ឈ្មោះខ្លី។ គាត់គឺជាខ្សែសង្វាក់តំណទីប្រាំបួនដំបូង ខ្សែសង្វាក់នៃ គ្រួសារប្រាណហាំ។ គាត់គឺជាតំណភ្ជាប់ដំបូងដើម្បីបំបែក ម្នាក់នៅក្បែរខ្ញុំ។ ខ្ញុំ នឹងឃើញអេដវីដរត់មករកខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ គាត់បានស្លាប់កាលពីនៅក្មេងអាយុ១៩ឆ្នាំ។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ដៃគាត់ ខ្ញុំប្រាកដថាយើងនឹងមានរឿងជាច្រើនដែល ត្រូវនិយាយ ពីភាពជាក្មេងប្រុស ព្រោះយើងជាក្មេងដំទង់។ យើងជាប់លាប់ ជាមួយគ្នា។ គាត់អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំពាក់ឈុតរបស់គាត់ ហើយ—និង—និងអ្វីៗដូចជា បងប្អូនប្រុសពិតប្រាកដបានធ្វើ។ វានឹងរីករាយដែលបានជួបគាត់ម្តងទៀត។

69 ហើយខ្ញុំនឹងពួកនិយាយអ្វីមួយដូចនេះ: “តើអ្នកបានទទួលពាក្យរបស់ខ្ញុំទេ ប៊ីល? អ្នកកំពុងធ្វើការលើកសិដ្ឋានចិញ្ចឹមគោ នៅពេលខ្ញុំចេញពីផែនដី។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ខ្ញុំបានធ្វើពាក្យមកវិញ ប្រាប់ប៊ីលអ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺមិនអីទេ។”

ខ្ញុំនឹងរីករាយក្នុងការនិយាយថា “បាទ ខ្ញុំបានទទួលពាក្យរបស់អ្នក នៅលើ វាលស្មៅ។”

70 បន្ទាប់មក ខ្ញុំគិតថា ឪពុករបស់ខ្ញុំនឹងមក។ គាត់គឺជាតំណបន្ទាប់ដែលត្រូវទៅ ហើយ...អត់ទេ។

71 ខ្ញុំគិតថាឆាលគឺជាតំណបន្ទាប់ ដែលជាប្អូនប្រុស។ គាត់ជួបគ្រោះថ្នាក់ ចរាចរណ៍ពេលនៅក្មេង។ គាត់តែងតែញាក់ជើងស្តាំរបស់គាត់ ពេលគាត់ដើរ។ ប៉ុន្តែ អ្នកដឹងទេ ពេលខ្ញុំឃើញគាត់ គាត់នឹងមិនអូសជើងនោះទេ។ វានឹងត្រូវបាន បញ្ចប់ជាមួយ នឹងឈរនៅក្នុងភាពរុងរឿងរបស់បុរសវ័យក្មេងម្នាក់។

72 ហើយគាត់នឹងនិយាយមកខ្ញុំ អ្វីមួយដូចនេះ នៅពេលដែលគាត់ញញឹម។ គាត់នឹងនិយាយថា “បាទ ប៊ីល គ្មានគ្រោះថ្នាក់នៅទីនេះទេ។ ហើយខ្ញុំចាំថាយប់ មុនពេលខ្ញុំជួបគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ អ្នកបាននិយាយជាមួយខ្ញុំ ឈរនៅផ្លូវតូច នៃផ្ទះដ៏រាបទាបរបស់យើង” ហើយខ្ញុំកំពុងមើលនៅលើកំពូល ឥឡូវនេះ។ “អ្នក បាននិយាយជាមួយខ្ញុំអំពីព្រះអម្ចាស់ គ្រាន់តែពីរបីម៉ោងមុនពេលទៅ។ ហើយអ្នក នៅក្នុងវេទិកាអធិប្បាយនៅពេលដែលខ្ញុំចាកចេញ។”

73 បន្ទាប់មកឪពុកនឹងមក។ អូ ខ្ញុំអាចមើលឃើញគាត់។ ទោះបីជាគាត់ផ្តល់ឱ្យ ខ្ញុំនូវការវាយដំជាច្រើនដង គ្រាន់តែជាអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវការ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងឃើញសក់លក ពណ៌ខ្មៅ អស្ចារ្យជាងពេលណាៗទាំងអស់ នៅថ្ងៃនោះ។ ហើយគាត់នឹងមើលមក ខ្ញុំ ហើយនិយាយថា “កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ អ្នកដឹងទេ ប៉ានឹងមិនក្រោកចេញពីតុនៅ ទីនេះ ទាំងឃ្លាន ទៀតទេ ដើម្បីឱ្យកូនរបស់គាត់ញ៉ាំ ព្រោះនៅទីនេះយើងមាន ច្រើន។ វាមិនដែលចង់បាននៅទីនេះទេ។”

74 ដើម្បីជួបគាត់នៅពេលដែលគាត់នឹងធ្វើការ ហើយបានហាសិបបូចិតសិប ប្រាំសែនក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយបន្ទាប់មកក្រោកពីតុដើម្បីឱ្យកូនអាចញ៉ាំបានឆ្អែត ត្រឡប់ទៅធ្វើការម្តងទៀត។ ហើយគាត់បានធ្វើការយ៉ាងខ្លាំងរហូតដល់រាវរបស់ គាត់ត្រូវកម្តៅថ្ងៃដល់ខ្នងរបស់គាត់ ហើយម៉ាក៏បានកាត់វាដោយកន្ត្រៃ។

75 ខ្ញុំនឹងឮគាត់និយាយអ្វីមួយដូចនេះ: “ប៊ីល អ្នកចាំថាយប់នោះអ្នកនិងបង ប្រុសចចមកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំពេលខ្ញុំទៅទេ? អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំបានប្រាប់ម៉ាកថា មានទេវតាពណ៌សពីរឈរនៅលើគ្រែ ហើយទេវតាក្រហមនៅជើង។ ហើយទេវតា ក្រហមព្យាយាមយកខ្ញុំ ប៉ុន្តែទេវតាពណ៌សឈរនៅចន្លោះ។ ទីបំផុតពួកគេបាននាំ ខ្ញុំទៅផ្ទះ។”

76 បន្ទាប់មក បន្ទាប់នៅក្នុងតំណដែលត្រូវទៅ ផងដែរ ឬមិនបានទៅ ហាវីដ និង មក។ ខ្ញុំនឹងឃើញលោក ហាវីដ ដូចដែលយើងបានប្រមូលផ្តុំគ្នានៅទូទាំងទឹកដី គ្រប់ទីកន្លែង ហៅឱ្យធ្វើជាអ្នកដឹកនាំ បុគ្គលិកលក្ខណៈដ៏អស្ចារ្យ ប៉ុន្តែសហការី របស់គាត់បានរារាំងគាត់។ ការនិយាយចុងក្រោយដែលខ្ញុំមានជាមួយគាត់ គាត់ បាននិយាយថា “ពេលខ្ញុំទៅ ប៊ីល...”

77 ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានឃើញគាត់ទៅ ដោយនិមិត្តមួយ ប្រហែលបួនឆ្នាំមុនគាត់ទៅ។ ប្រាប់គាត់ថាខ្ញុំបានឃើញប៉ុបដាក់សញ្ញាផ្លូវរបស់គាត់ ហើយនិយាយថានោះជា

រឿងបន្ទាប់។

78 ហើយគាត់បាននិយាយថា “មានរឿងមួយដែលខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកធ្វើសម្រាប់ខ្ញុំ។” គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានធ្វើឱ្យជីវិតរបស់ខ្ញុំច្របូកច្របល់។ ខ្ញុំបានរៀបការនិងអ្វីៗទាំងអស់។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងទេ។”

ខ្ញុំបាននិយាយថា “តើអ្នកជឿទ្រង់ទេ ហាវីដ?”

79 គាត់ថា “ជាមួយនឹងអ្វីដែលនៅក្នុងខ្ញុំ ខ្ញុំជឿលើទ្រង់។” ប្រហែលពីរបួស ថ្ងៃមុនពេលគាត់ចាកចេញ គាត់មានសន្តិភាពជាមួយព្រះ ជាមួយបងប្រុសនៅលនិងពួកគេនៅទីនោះ។ ហើយគាត់បាននិយាយថា “មានរឿងមួយដែលខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកធ្វើ។ នៅពេលដែលខ្ញុំទៅ ប៊ីល សូមឲ្យពួកគេច្រៀងឲ្យខ្ញុំ ទ្រង់នឹងយល់ ហើយនិយាយថា “ធ្វើបានល្អ។””

80 ខ្ញុំជឿថា មុនពេលខ្ញុំចាប់ដៃលោក ហាវីដ ខ្ញុំនឹងឮគាត់ឈប់ហើយមើលមកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា “ប៊ីល គាត់បានយល់។”

81 បន្ទាប់ពីនោះនឹងមកបងប្រុស សេវ៉ាត បងប្រុសហ្វ្រែង ប្រួយ បងប្រុសចច ដេអាក។ អូ ការរស់ឡើងវិញមានន័យណាស់សម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំកំពុងទន្ទឹងរង់ចាំពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនោះ។ ហើយនៅពេលដែលពន្លឺចាប់ផ្តើមរីករាលដាល “យើងនឹងដឹងដូចដែលយើងត្រូវបានគេស្គាល់។” យើងនឹងយល់ ហើយ—ហើយយើងនឹងចងចាំអ្នកស្គាល់គ្នារបស់យើងនិង—អ្នកដែលនៅទីនោះ។

82 ហើយ—និងជាច្រើន នឹងមានមនុស្សជាច្រើននៅទីនោះ ដែលយើងមិនបានគិតថានឹងនៅទីនោះ។ ដ្បិត អ្នកដឹងទេ វានៅពេលនោះ ថាខ្ញុំជឿថា “នំប៉ុងដែលយើងបានបោះលើមនុស្ស ទឹកដែលមានបញ្ហា នឹងត្រឡប់មកយើងវិញនៅថ្ងៃនោះ។” ពេលយើងឃើញឥទ្ធិពលនៃទីបន្ទាល់របស់យើង នៅលើមនុស្សដែលយើងមិនយល់ពីសកម្មភាពរបស់ពួកគេចំពោះវា ប្រហែលជានៅទីនោះ។ តើថ្ងៃនោះនឹងទៅយ៉ាងណា!

83 ហើយបន្ទាប់មកផងដែរ គ្រាប់ពូជដែលយើងបានព្រួស មិនបានសូម្បីតែគិតថាពួកគេនឹងធ្វើអ្វី ប៉ុន្តែពួកគេនៅទីនេះ។ ពួកគេបាននាំមកនូវផលផ្លែដ៏មានតម្លៃ ហើយយើងនឹងឃើញវានៅថ្ងៃនោះ មនុស្សជាទីស្រឡាញ់និងសាច់ញាតិ។

84 ហើយខ្ញុំគិតពីមនុស្សរាប់ពាន់នាក់ដែលខ្ញុំបានឃើញបានប្រែចិត្តជឿ បាទ ចូលទៅក្នុងមនុស្សរាប់លាននាក់ឥឡូវនេះ និងអ្វីដែលជាព័ន្ធកិច្ចរបស់ពួកគេ។ អូ វានឹងចំណាយពេលច្រើនជាងការរស់ឡើងវិញ។ វានឹងត្រូវការភាពអស់កល្ប ជានិច្ច ដើម្បីដើរជុំវិញ ចាប់ដៃគ្នានិងស្វែងរកអ្វីដែលខ្ញុំមិនដឹងឥឡូវនេះ។

85 នឹងមានម្តាយដែលមានក្បាលពណ៌ប្រផេះចាស់ ដែលអ្នកពាក់ផ្កាពណ៌ស ទាំងនោះសម្រាប់ថ្ងៃនេះ នោះនឹងឃើញអ្នក ហើយពួកគេនឹងស្រស់ស្អាត។ មិន ត្រូវបានតំណាងដោយផ្ទៃផ្កា ឬរូបភាពខ្លះនៃមនុស្សចាស់ក្បាលពណ៌ប្រផេះ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងរូបរាងនិងភាពស្រស់ស្អាតនៃការរស់ឡើងវិញ ពួកគេនឹងឈរនៅក្នុងរូបរាង របស់ព្រះគ្រីស្ទ រូបកាយស្ថានសួគ៌របស់ពួកគេ ក្មេងនិងស្រស់ស្អាតជារៀងរហូត។ ប្រាកដណាស់ នោះហើយជាអ្វីដែលនៅសល់។ នោះជាថ្ងៃបុណ្យម្តាយដែលខ្ញុំ កំពុងរង់ចាំ។ នោះហើយជាពិធីឡើងគ្រងរាជ្យ។ មិនមែនជាផ្កាកែងនៅលើក្រឡឹង ទេ ប៉ុន្តែជាពិធីឡើងគ្រងរាជ្យនៃព្រលឹង ដ្បិតព្រះបានផ្លាស់ប្តូរនាង!

86 ខ្ញុំគិតពីម្តាយរបស់ខ្ញុំ ដែលចាស់ហើយទន់ខ្សោយ ហើយញញឹមដោយពិការ។ នាងនឹងមិនធ្វើដូច្នោះនៅថ្ងៃនោះទេ។ វានឹងខុសគ្នា។ ហើយពន្លឺដ៏អស្ចារ្យនោះ ចាប់ផ្តើមរីករាលដាល នៅពេលដែលយើងចាប់ផ្តើមមើលជុំវិញ ហើយរង្វង់ដ៏ អស្ចារ្យនឹងកាន់តែធំឡើងៗទៅៗ។ វាគ្រាន់តែជាការឆ្លុះបញ្ចាំងពីវិធីសាស្ត្ររបស់ ព្រះយេស៊ូវប៉ុណ្ណោះ។ “ហើយមួយរយៈក្រោយមក” ដូចដែលបទចម្រៀងបាន និយាយថា “ហើយខ្ញុំនឹងឃើញព្រះយេស៊ូវនៅទីបំផុត។”

ទ្រង់នឹងរង់ចាំខ្ញុំ ព្រះយេស៊ូវ សប្បុរសនិងពិត។
នៅលើបល្ល័ង្កដ៏ស្រស់ស្អាតរបស់ទ្រង់ ទ្រង់នឹងស្វាគមន៍ខ្ញុំ
នៅផ្ទះ
បន្ទាប់ពីថ្ងៃនេះបានកន្លងផុតទៅ។

87 បន្ទាប់មកដូចដែលយើងឃើញទ្រង់ ហើយយើងនឹងមិនដូចយើងឥឡូវនេះ ទេ។ យើងនឹង—យើងនឹងដឹងពីរបៀបស្រឡាញ់ទ្រង់បន្ថែមទៀត។ យើងនឹង មិនឈរត្រឡប់មកវិញដោយការភ័យខ្លាចបន្តិច ពីព្រោះយើងនឹងបានដូចទ្រង់។ មែនហើយ ទ្រង់នឹងជាសាច់ញាតិរបស់យើងជាងទ្រង់ឥឡូវនេះ។ យើងនឹងយល់ ពីទ្រង់កាន់តែប្រសើរ។ ដោយសារតែ យើងនៅឆ្ងាយណាស់ នៅក្នុងរូបកាយ រមែងស្លាប់ បន្ទាប់មកយើងនឹងមានរូបកាយដូចជារូបកាយដ៏រុងរឿងរបស់ទ្រង់។

យើងនឹងដឹងពីរបៀបថ្វាយបង្គំទ្រង់។ ហើយនៅពេលដែលយើងឃើញអ្វីដែល
វត្តមានរបស់ទ្រង់បានធ្វើចំពោះយើង ផ្លាស់ប្តូរយើង ខ្នងចាស់ក្មេង ខូចទ្រង់ទ្រាយ
ទាំងអស់ អូ យើងនឹងយល់ពីមូលហេតុដែលព្រះចេស្ដារបស់ទ្រង់បានព្យាបាល
យើង។

88 សំណួរដែលមាននៅក្នុងគំនិតរបស់យើង “តើទ្រង់អាចធ្វើវាដោយ
របៀបណា? តើនេះជាអ្វី?” អាថ៌កំបាំង ដូចម្តេចដែល ពួកគេនឹងរលាយបាត់។
ចំណង់ដែលត្រូវបានចងនៅខាងក្រោយនៃគំនិតរបស់យើង “តើវានឹងក្លាយជា
យ៉ាងនេះទេ? តើវាអាចទៅជាយ៉ាងណា?” ដូចម្តេច ឬមួយទៀត ម្រាមដៃដ៏អស្ចារ្យ
នឹងគ្រាន់តែស្រាយ ស្រាយចំណងទាំងនោះ ហើយវានឹងរលាយចូលទៅក្នុងមកុដ
ដ៏ធំនៃសេចក្តីស្រឡាញ់។

89 បន្ទាប់មកយើងនឹងឃើញទ្រង់។ នោះយើងនឹងបានដូចទ្រង់។ បន្ទាប់មក
យើងនឹងថ្វាយបង្គំទ្រង់។ បន្ទាប់មកយើងនឹងឃើញម្តាយដូចដែលព្រះចង់បាន
នាង។

ម្តាយនឹងមិនពេញលេញនៅទីនោះដោយគ្មានគ្រួសាររបស់នាងទេ។

90 ព្រោះពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៃជីវិតរបស់នាងគឺដើម្បីមើលក្មេងៗនៅជុំវិញ
តុ ហើយពួកគេទាំងអស់មានសុខភាពល្អនិងរីករាយ និង—និង—ហើយឃើញ
នាងចាក់កាហ្វេ ឬអ្វីក៏ដោយដែលនាងធ្វើ ហើយរៀបចំអាហារពេលល្ងាច ហើយ
នាងនិងឪពុកអង្គុយចុះ។ ហេតុអ្វី នោះជាពេលវេលាដ៏រីករាយបំផុតក្នុងជីវិតរបស់
ម្តាយ ឃើញកូនៗនៅផ្ទះ។

91 ឥឡូវនេះ កុំខកខាន កុំខកខានថ្ងៃនោះ។ សូមឱ្យខ្សែសង្វាក់ដ៏អស្ចារ្យនៃ
គ្រួសាររបស់អ្នកត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយគ្នា ភ្ជាប់ដោយតំណ។ សូមឱ្យគ្រប់ការ
និយាយនៅក្នុងការធ្វើដំណើរ។ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលយើងអង្គុយជាមួយ
គ្រួសារនិងក្រុមរបស់យើង ឆ្លងកាត់ដំបូលនៃភាពអស់កល្បជានិច្ច តើថ្ងៃនោះនឹង
ទៅជាយ៉ាងណា! បន្ទាប់មកយើងនឹងយល់។

92 វាគឺជាទ្រង់ដែលបានសន្យានេះ នៅក្នុងវិវរណៈ១ ដែលជាកន្លែងដែលវាបាន
និយាយថា ថា “ជាវមុខពីរមុតមួយចេញពីមាត់របស់ទ្រង់។” “ទ្រង់ត្រូវបានគេ
ហៅថាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។” ហើយវាគឺមកពីបច្ចុប្បន្នមាត់ដដែលនោះដែលនិយាយ

ថា “ខ្ញុំគឺជាព្រះអង្គដែលមានព្រះជន្មរស់ ដែលបានស្លាប់ ហើយខ្ញុំនៅរស់ជារៀងរហូត។” ពីបច្ចុប្បន្នដូចគ្នាទាំងនោះ នៅក្នុងយ៉ូហាន ៦ សាមសិប...វានិយាយបែបនេះ ថា “ខ្ញុំនឹងបាត់បង់អ្វីទាំងអស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងលើកឡើងម្តងទៀតនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។” គឺជាទ្រង់ដែលបានធ្វើការសន្យា បច្ចុប្បន្នដ៏មានតម្លៃដូចគ្នា។ ទ្រង់ជាអ្នកសង្គ្រោះយើង ទ្រង់ប្រោសយើង ទ្រង់ប្រោសលោះយើង ហើយនឹងប្រោសយើងឱ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។

93 ប្រសិនបើអ្នកគឺជាតំណាងខ្សោយតូចមួយដែលបានបំបែកការជួបជុំគ្រួសារដ៏អស្ចារ្យនៅថ្ងៃនោះ សូមព្រះនៃស្ថានសួគ៌ នៅព្រឹកនេះ ដោយវិធីអាថ៌កំបាំងមួយស្រាយចំណងតូចៗទាំងនោះដែលចងនៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក ហើយបង្ហាញដល់អ្នកនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលទ្រង់មានសម្រាប់អ្នក ហើយសូមឲ្យអ្នកមកបម្រើទ្រង់ដោយភាពផ្អែមល្ហែម។

ខណៈពេលដែលយើងគិតពីរឿងទាំងនេះ ចូរយើងអធិស្ឋាន។

94 មុនពេលយើងអធិស្ឋាន ហើយអ្នកឱនក្បាលចុះ ខ្ញុំនឹងសួរអ្នក។ តើអ្នកចង់នៅថ្ងៃទិវាអ្នកម្តាយនេះ ដើម្បីប្រគល់ជីវិតរបស់អ្នកជាថ្មីដល់ទ្រង់ រង់ចាំការរស់ឡើងវិញនោះទេ? តើអ្នកនឹងលើកដៃទៅកាន់ទ្រង់ទេ? ខណៈពេលដែលមនុស្សគ្រប់គ្នា...ព្រះប្រទានពរអ្នក។

95 តើមានមនុស្សមានបាបដែលមានវត្តមានឥឡូវនេះ នឹងនិយាយថា “ឱព្រះអង្គអើយ ខ្ញុំមិនទាន់បានភ្ជាប់ខ្លួនខ្ញុំទៅក្នុងតំណភ្ជាប់នោះទេ។ ខ្ញុំជាអ្នកបាត់ខ្លួនដែលនឹងមិននៅទីនោះពេលម្តាយទៅមើលជុំវិញសិរីល្អ។ ខ្ញុំនឹងមិននៅទីនោះទេ ព្រោះខ្ញុំមិនដែលបង្កើតសន្តិភាពជាមួយព្រះទេ។ ខ្ញុំមិនមានក្តីសង្ឃឹមនៃជីវិតអស់កល្បនៅក្នុងខ្ញុំទេ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ធ្វើវា?” តើអ្នកនឹងលើកដៃនិយាយថា “អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ បងប្រុសប្រាណាហាំ នៅពេលនេះ។ ខ្ញុំចង់ចងចាំនៅក្នុងការអធិស្ឋាន ដ្បិតខ្ញុំមានមនុស្សជាទីស្រឡាញ់ឆ្លងកាត់សមុទ្រ សមុទ្រជីវិត ហើយខ្ញុំចង់ជួបពួកគេ?” លើកដៃឡើង។

96 បួនរណាម្នាក់ដែលឈប់ជឿ ហើយចង់ត្រឡប់មកវិញនៅថ្ងៃនេះ ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំបានថ្វាយខ្លួនទូលបង្គំម្តងទៀតដល់ទ្រង់ មកដើម្បីបន្តកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់ទូលបង្គំជាមួយទ្រង់” តើអ្នកនឹងលើកដៃរបស់អ្នកទេ?

97 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌របស់យើង ដូចដែលវាកំពុងទាញ ថ្ងៃនេះនឹងធ្វើឱ្យ ថ្ងៃមួយកាន់តែខិតទៅជិតព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យនោះ។ ហើយយើងទើបតែត្រូវបាន បង្ខំ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ដើម្បីមើលវាតំណាង។

98 ដូចមនុស្សធ្លាប់ឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹមនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ និងសម្រាប់ការ សម្អាតរោងឧបោសថ និងទីសក្ការៈ និង—និងតង្វាយជាតង្វាយលោះបាប ជា រៀងរាល់ឆ្នាំពួកគេត្រូវបានរំព្រក នៅពេលដែលកូនចៀមនោះបានស្លាប់នៅទីនោះ ថានឹងមានពេលមួយដែលកូនចៀមនៃព្រះនឹងត្រូវស្លាប់ ដើម្បីលែងលះអំពីបាប។ រាល់ពេលដែលមិត្តតូចនោះវាយដំ ហើយឈាមបានបោះលើដៃរបស់ពួកគេ ពួកគេត្រូវបានរំព្រកថានឹងមានពេលមួយដែលនឹងមានកូនចៀមនៃព្រះ ដែលនឹង យំ “អេលី ឡាម៉ា...? អេលី ឡាម៉ា...?” នៅឈើឆ្កាង។

ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ព្រះអង្គអើយ ដូចដែលយើងមើលនៅថ្ងៃនេះហើយឃើញ...

99 ប៉ុន្មានសប្តាហ៍មុន មុនពេលចាកចេញនៅក្នុងកម្មវិធីរបស់ទ្រង់ សម្រាប់រដ្ឋកា លីហ្វ័រញ៉ា រដ្ឋតណ្ហាអាណានេះដេកស្លាប់ ហើយគ្មានជីវិត ហាក់ដូចជា។ ផ្កាដែល បានងាប់កាលពីរដូវស្លឹកឈើជ្រុះមុន។ ស្លឹកឈើបានជ្រុះចេញពីដើមឈើ។ ហើយ ទឹកនៅក្នុងដើមឈើបានទៅបួសហើយអ្វីៗទាំងអស់បានស្លាប់។

100 ប៉ុន្តែមានរដូវកាលមួយដែលព្រះអាទិត្យចាប់ផ្តើមរះតាមរបៀបផ្សេង។ ព្រះអាទិត្យដូចគ្នាដែលបានចាំងពេញមួយរដូវរងា ប៉ុន្តែធាតុបានផ្លាស់ប្តូរហើយ វាក្លីខុសគ្នា។ ហើយដោយពន្លឺនៃព្រះអាទិត្យជាមួយនឹងធាតុ ជីវិតបានផុសឡើង នៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ស្លឹកឈើត្រលប់មកដើមឈើវិញ។ ការចាកចេញ...ជីវិតដែល បន្ទាល់ទុកស្លឹកឈើ ហើយស្លឹកក៏ធ្លាក់ចុះដែរ ប៉ុន្តែជីវិតបានចូលទៅក្នុងដី វាបាន ត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងភាពស្រស់ស្អាតថ្មីនៅក្នុងភាពរុងរឿងនៃយុវវ័យ។ ផ្កាដែល បានលះបង់—ក្លិនក្រអូបរបស់វា ដែលបានលះបង់ភាពស្រស់ស្អាតរបស់វា ហើយ ធ្លាក់មកលើផែនដី កើតជាថ្មីក្នុងយុវវ័យ ជាមួយនឹងក្លិនក្រអូបថ្មី។

តើយើងរំព្រកពីអ្វី ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅម៉ោងទាំងនេះ?

101 ហើយពិភពលោកបានប្រែក្លាយពីវាលខ្សាច់ដ៏ក្រៀមក្រំ ទៅកាន់ឋានសួគ៌ នៃភាពស្រស់ស្អាត ហើយសត្វឃុំនិងសត្វស្លាបច្រៀង និងអ្វីៗទាំងអស់ដែល មានចិត្ត-ស្រាល និងដើមឈើ—ដែលបក់បោកនៅក្នុងខ្យល់នៃខ្យល់និទាឃរដូវ

ក្តៅ។ ភាពកក់ក្តៅនិងអំណរបានមកលើផែនដីម្តងទៀត ដោយសារតែព្រះអាទិត្យ ព្រះ-អា-ទិ-ត្យ។

102 ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃណាមួយ ព្រះ-រាជ្យ-បុ-ត្រា នឹងយាងមកជាមួយការព្យាបាល នៅព្រះហស្តទ្រង់ ហើយជីវិតតូចៗទាំងនោះដែលលាក់ខ្លួនដូចជាស្រមោលក្នុង ដើមឈើ នៅក្នុងដី ដូចជា—ជីវិតដែលមាននៅក្នុងគ្រាប់ពូជនៃផ្កា វានឹងនាំវា ចេញទៅរកភាពថ្មីម្តងទៀត មិនដែលសាបសូន្យឡើយ។ អូ របៀបដែលយើង អរគុណទ្រង់សម្រាប់ការនេះ!

103 ហើយមានដៃជាច្រើនដែលបានលើកឡើងនៅព្រឹកនេះ ដ្បិតគេដឹងថាហួសពី វាំងនននៅទីនោះ មានអ្វីមួយ។ ពួកគេចង់ជួបម្តាយ។ ពួកគេចង់ឃើញមនុស្សជា ទីស្រឡាញ់របស់ពួកគេនិងអ្នកស្គាល់គ្នា ហើយស្វែងរកអាថ៌កំបាំងទាំងអស់ នេះ របៀបដែលពួកគេមកទីនេះ និងចុះមកតាមពេលវេលា។ វាទាំងអស់នៅ ពីក្រោយវាំងននដែលលាក់កំបាំង។ ហើយថ្ងៃណាមួយអ្នកនឹងមក។ គេលើកដៃ ឡើង ពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេចង់ប្រាកដ ព្រះអម្ចាស់។ ពួកគេកំពុង ធ្លាក់បូកខ្លួនឯងម្តងទៀត ហើយទូលបង្គំក៏ដូចគ្នាដែរ។ ឥឡូវនេះសូមជួយពួកយើង ព្រះអម្ចាស់។ ពង្រឹងជំនឿនិងកម្លាំងរបស់យើង។

104 ហើយនៅពេលដែលយើងមានអារម្មណ៍ថាការខិតជិតរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ហើយរយៈពេលសែសិបឆ្នាំចុងក្រោយនេះ មានថ្ងៃបុណ្យទី៥០ថ្មីនៅលើផែនដី។ ព្រះវិញ្ញាណចាប់ផ្តើមបើកសម្តែងរឿង។ ហើយនៅទីនេះយើងនៅទីសម្គាល់ ចុងក្រោយ គឺមុនការយាងមក។ យើងដឹងថាការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់គឺ ជិតមកដល់ហើយ។ ហើយយើងឃើញអ្នកជំងឺត្រូវបានជាសះស្បើយពីជំងឺរបស់ ពួកគេ ដែលជាអាថ៌កំបាំងដល់លោកិយ អស់រយៈពេលពីរពាន់ឆ្នាំ តាំងពីពួក សាវ័កមក។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះវាកំពុងលេចឡើងម្តងទៀត ហោរាកើតឡើង ទេវតា កំពុងលេចឡើង ទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យ។ តើវាជាអ្វី? ការរស់ឡើងវិញជិត មកដល់ហើយ។ នេះព្រះ-រាជ្យ-បុ-ត្រាជិតមកដល់ហើយ។

105 ចូរយើងត្រៀមខ្លួនជាស្រេច ព្រះអម្ចាស់។ ចូរយើងទទួលយករាល់ការសន្យា របស់ព្រះ កុំគិតពីចំណុចតូចៗទាំងនេះដែលត្រូវបានប្រមូលផ្តុំដោយវិទ្យាសាស្ត្រ ជាដើម ថាវាមិនអាចកើតឡើងបានទេ។ អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេចាប់ផ្តើមស្រាយ នៅ ព្រឹកនេះ ដោយអមតៈ...[កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អដង] ...នៅពេលដែល

ទ្រង់គោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះគម្ពីររបស់ព្រះ ដូចជាឧបករណ៍ដែលបានកំណត់យ៉ាងល្អ ដើម្បីច្រៀងចង្វាក់ “ខ្ញុំជាអ្នកដែលបានស្លាប់ ហើយមានជីវិតជារៀងរហូត។” “បន្តិចទៀត លោកិយលែងឃើញខ្ញុំទៀតហើយ ប៉ុន្តែអ្នកនឹងឃើញខ្ញុំ។” “ដ្បិតខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក សូម្បីតែនៅក្នុងអ្នក រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃផែនដី។” “ហើយវានឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ព្រះទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ខ្ញុំនឹងចាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់យើងទៅលើមនុស្សទាំងអស់ ទីសម្គាល់និងការអស្ចារ្យ មនុស្សចាស់នឹងយល់សច្ច៍ ហើយយុវជននឹងឃើញនិមិត្ត” សញ្ញានៃភ្លៀងចុងក្រោយនិងពេលវេលាចុងក្រោយ។ សូមឱ្យវាមានអារម្មណ៍ក្នុងចំណោមពួកយើង នៅព្រឹកនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ហើយសូមឱ្យជំនឿរបស់យើងបានជាប់លាប់។ ដ្បិតយើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

59-0510M ថ្ងៃទិវាអ្នកម្តាយ
រវាងឧបោសថប្រាណហាំ
ជេហ្វឺសាន់វីល, អ៊ីនឌៀរណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធិ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ព នៅឆ្នះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍ សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញ យកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការស្នើសុំមូលនិធិដោយ គ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។ សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org